

Hector Berlioz:

ROMEO IN JULIJA

ROMEO AND JULIET

dramska simfonija
symphonie dramatique

9. ZIMSKI FESTIVAL / 9TH WINTER FESTIVAL
10. 2.-2. 3. 2026

Program finančno omogoča / The programme is supported by:

Mestna občina
Ljubljana

Ustanoviteljica Festivala Ljubljana je Mestna občina Ljubljana.
The Ljubljana Festival was founded by the City of Ljubljana.

Častni pokrovitelj Zimskega festivala 2026 je župan Mestne občine Ljubljana Zoran Jankovič.
The Honorary Patron of the Winter Festival 2026 is the Mayor of the City of Ljubljana Zoran Jankovič.

Torek, 10. februar, ob 19.30
Tuesday, 10 February, at 7.30 pm
Gallusova dvorana / *Gallus Hall, Cankarjev dom*

Otvoritev 9. Zimskega festivala
Opening of the 9th Winter Festival

Hector Berlioz:

ROMEO IN JULIJA

ROMEO AND JULIET

dramska simfonija
symphonie dramatique

ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE
SLOVENIAN PHILHARMONIC ORCHESTRA

Miran Kolbl, koncertni mojster / *concertmaster*

DRŽAVNI ZBOR IZ KAUNASA
KAUNAS STATE CHOIR

Robertas Šervenikas, zborovodja / *chorus master*

FESTIVALSKI ZBOR VIRTUOZI
VIRTUOSI FESTIVAL CHOIR

Bojan Sudić, zborovodja / *chorus master*

CHARLES DUTOIT, dirigent / *conductor*

Solisti / *Soloists:*

JULIE BOULIANNE, mezzosopran / *mezzo-soprano*

CYRILLE DUBOIS, tenor

EDWIN CROSSLEY-MERCER, bas / *bass*

Program / Programme:

Hector Berlioz: Romeo in Julija, op. 17, H. 79 / Romeo and Juliet, Op. 17, H. 79

Prvi del / Part I

- I. Uvod. Boj – Trušč – Knezovo posredovanje / *Introduction. Combat – Tumult – Intervention of the prince*
Prolog / *Prologue*
Spevi / *Strophes*
Scherzetto

Drugi del / Part II

- II. Osamljeni Romeo – Žalost – Oddaljeni zvoki koncerta in plesa – Veliko slavje pri Capuletih / *Romeo alone – Sadness – Distant sounds from the concert and the ball – Great banquet at the Capulets*
- III. Ljubezenski prizor. Mirna noč – Tišina na vrtu Capuletov / *Love scene. Serene night – The Capulets' garden silent*
- IV. Scherzo. Kraljica Maba ali sanjska vila / *Queen Mab or the Fairy of Dreams*

Tretji del / Part III

- V. Pogrebni sprevod za mlado Julijo / *Funeral cortège for the young Juliet*
- VI. Romeo v grobnici Capuletov. Klic – Julijino prebujenje / *Romeo at the tomb of the Capulets. Invocation – Juliet awakes*
- VII. Finale
Množice hitijo na pokopališče / *The crowd rushes to the graveyard*
Recitativ in arija redovnika Lovrenca / *Friar Lawrence's recitative and aria*
Zaobljuba sprave / *Oath of reconciliation*

Ko si je **Hector Berlioz (1803–1869)** leta 1827 v pariškem Gledališču Odéon prvič ogledal uprizoritev *Romea in Julije*, ga je v vlogi naslovne protagonistke povsem očarala igralka Harriet Smithson. Skladateljeva ljubezen na prvi pogled je bila izpričano silovita – po današnjih merilih se morda zdi celo nekoliko pretirana, saj je najel stanovanje, ki je imelo pogled na igralkino spalnico –, a slovita lepotica irsko-angleških korenin ga ni želela niti spoznati. Berlioz takrat namreč še ni osvojil prestižne nagrade, ki mu je pozneje omogočila dveletno izpopolnjevanje v Vili Medici v Rimu, ni še postal eden najbolj iskanih pariških glasbenih kritikov, ni zaslovel kot dirigent, pa tudi njegove tedanje skladbe niso vzbujale veliko pozornosti. Prav silna in zopet precej vsiljiva narava njegovih ljubezenskih čustev – tokrat do devetnajstletne

pianistke Marie Moke – pa naj bi tri leta po epizodi s Harriet Smithson navdihnila *Fantastično simfonijo op. 14*, ki temelji na poigravanju s t. i. *idée fixe*, »fiksno idejo«, glasbenim motivom, ki prežema celotno skladbo. Delo je navdušilo Franza Liszta, ki je po Berliozovi vrnitvi iz Rima v francosko prestolnico pomagal pri promociji njegove glasbe: na skladateljev prvi samostojni koncert je povabil samo umetniško smetano, med drugim Frédérica Chopina, Alexandra Dumasa, Heinricha Heineja, Victorja Hugoja in George Sand. Prvič se je odzvala tudi Harriet Smithson in končno privolila v srečanje z Berliozom. Kmalu zatem sta se poročila – menda tudi zato, ker je skladatelj tedaj užival ugled in umetniško priznanje, ki ju je Smithsonova zaradi svojega vse slabšega zdravstvenega stanja postopoma izgubljala.

Na tem izjemno uspešnem koncertu je bil tudi Niccolò Paganini, ki je nedolgo pred tem postal lastnik ene izmed Stradivarijevih viol in je iskal novo delo, s katerim bi lahko predstavil svojo novo pridobitev. Tako je nastal *Harold v Italiji*, za katerega pa je Paganini sprva presodil, da mu ne pušča dovolj prostora za virtuozne glasbene akrobacije, zato ga ni izvedel. Ko pa ga je nekaj let pozneje vendarle slišal, je spoznal svojo zmotu, skladatelju podaril 20.000 frankov in ga razglasil za edinega pravega naslednika velikega Beethovna. Berlioz je poravnal številne dolgove, v katerih sta se znašla z ženo, ter se za kratek čas odpovedal tudi pisanju glasbenih kritik, priložnost pa izkoristil za pisanje ene svojih največjih stvaritev: dramsko simfonijo ***Romeo in Julija op. 17, H. 79.***

Skladatelj naj bi delo snoval polnih dvanajst let; dokončano je bilo leta 1839. Ko je tragedijo prvič videl v izvedbi svoje bodoče žene, ni razumel niti besede angleščine, vendar je – kot je sam zatrjeval – začutil moč tragične zgodbe, ki jo lahko bolje kot besede upodobi le še glasba. Zato v Berliozovi različici *Romea in Julije* naslovna protagonistka »upodablja« glasba sama, medtem ko so besede prepuščene stranskim likom in zboru, ki dramsko dogajanje komentira in napoveduje. Delo je zato *simfonija*, in ne opera, saj lahko po skladateljevem prepričanju le orkester izrazi viharost in večplastnost takšne ljubezni. Hkrati pa so Franz Liszt, Hector Berlioz in pozneje tudi Richard Wagner menili, da poslušalstvo ob pomanjkanju zunajglasbenega programa ob takšnih skladbah pogosto tava in glasbenih zamisli ne zna »prevajati« v zgodbo. Zato je delo za povrh zasnovano kot dramska simfonija z jasnim narativnim lokom. Omeniti velja, da Berliozova literarna predloga ni bila Shakespearova izvirna tragedija, temveč različica igralca Davida Garricka, v kateri se Julija prebudi nekoliko prej, tako da zaljubljenca vendarle dobita priložnost strastnega slovesa. Formalno se je skladatelj z

razširjeno zasedbo oprl na Beethovnovi *Deveto simfonijo* ter s tem oblikoval povsem novo zvrst – programsko oziroma dramsko simfonijo z vokalnimi solističnimi in zborovskimi vložki, ki poslušalca popeljejo od razgibanih uličnih prizorov Verone do strastnega slovesa zaljubljenec v grobnici.

Kljub precej uspešni prvi izvedbi in pogostim ponovitvam je Berlioz delo še več let popravljaj in izpopolnjeval po nasvetih prijateljev, zmenil pa se je tudi za mnenja kritičkih cehovskih kolegov, ki niso bila vedno dobronamerna. Težave so z izvedbo imeli tudi izvajalci, saj so nekateri odlomki veljali za skoraj neizvedljive. Tudi zato je skladatelj – kar takrat ni bilo običajno – za vsako novo izvedbo opravil več vaj z izvajalci, pogosto tudi po posameznih sekcijah, kar je oznanilo pomembno dirigentsko novost pri pripravi izvedb.

Edinstveni spoj simfoničnosti in dramatike *Romea in Julije* je postal eden od emblemov francoske glasbene romantike, globoko pa je očaral tudi mladega Wagnerja, ki se je pri svoji veliki skladateljski inovaciji, rabi vodilnih motivov, zgledoval prav po Berliozovih »fiksni idejah«. Tako lahko Wagnerjevo mojstrovino *Tristan in Izolda* razumemo kot izpeljanko dramske simfonije, ki ji bomo prisluhnili danes.

Izvedbo bo vodil strokovnjak za glasbo francoske romantike in dirigent z več kot šestdesetletno kariero, maestro **Charles Dutoit**. Nastopal je z najuglednejšimi ameriškimi orkestri, bil pa je tudi umetniški direktor in glavni dirigent Londonskega kraljevega filharmoničnega orkestra iz Londona ter glasbeni direktor Montrealskega simfoničnega orkestra in Francoskega nacionalnega orkestra. Dirigiral je v Dunajski državni operi, Metropolitanski operi v New Yorku, Kraljevi operni hiši v Londonu in Gledališču Colón. Njegove izvedbe lahko poslušamo na več kot dvesto zgoščenkah, prejel je tudi dve nagradi grammy.

Mednarodni mediji uvrščajo francoskega tenorista **Cyrilla Duboisa** med vodilne glasove svoje generacije. Izobraževal se je na Pariškem konservatoriju in v Pariški operi. Leta 2015 je prejel nagrado victoires de la musique za operno odkritje leta. Nastopa na opernih in koncertnih odrih, med drugim v Parizu, Milanu, Zürichu, Lyonu in na festivalu Glyndebourne.

Kanadska mezzosopranistka **Julie Boulianne** je znana po vlogah v Mozartovih delih in novih pristopih k francoskemu repertoarju. Študirala je na Univerzi McGill, Šoli Julliard in Univerzi v Montrealu. Redno nastopa tudi v Metropolitanski operi v New Yorku, Dunajski državni operi, Kraljevi operni hiši v Londonu in na festivalu Glyndebourne. Posnela je več zgoščenk za založbe Naxos, Decca in ATMA ter prejela več uglednih mednarodnih nagrad.

Edwin Crossley-Mercer je angleško-francoski basist, ki večinoma nastopa v Evropi in Severni Ameriki. Njegov repertoar obsega dela vse od baroka do sodobnosti. Redno sodeluje z vodilnimi dirigenti na uglednih koncertnih in opernih odrih. Obsežna diskografija mu je dvakrat prinesla nominacijo za grammyja.

Orkester Slovenske filharmonije se lahko pohvali z bogato tradicijo, ki ga uvršča med najstarejše podobne institucije v Evropi. Polno je začel leta 1947, ko je bila ustanovljena Slovenska filharmonija. Vodili so ga domači stalni dirigenti in slavni dirigenti-gostje, kot so Carlos Kleiber, Riccardo Muti, Charles Dutoit in Daniel Harding. Ljubljanskemu občinstvu ponuja raznolike abonmajske cikle. V zadnjih desetletjih so turneje in gostovanja orkester vodili v najuglednejše dvorane in na odmevne festivale po vsem svetu. Od leta 2019 je Orkester Slovenske filharmonije tudi rezidenčni orkester Festivala Ljubljana. Od sezone 2024/25 mesto njegovega glavnega dirigenta zaseda Kahi Solomnišvili iz Gruzije.

Zvezdniški vokalni zasedbi se pridružuje ugledni litovski **Državni zbor iz Kaunasa**, ki ga vodi **Robertas Šervenikas**, zasedba pa žanje uspehe že vse od ustanovitve leta 1969. Zborovski korpus bo dopolnil srbski **Festivalski zbor Virtuoz**. Maestro **Bojan Sudić** ga je ustanovil leta 2022, kljub dosedanji kratki umetniški poti pa je že prejel obilico kritiške hvale.

*When **Hector Berlioz** saw **Romeo and Juliet** for the first time at the Odéon Theatre in Paris in 1827, he was utterly entranced by the actress playing Juliet, Harriet Smithson, who would eventually become his wife. It was this encounter that gave him the idea for his largest-scale symphonic work, which he would not complete until 1839. In Berlioz's choral symphony Romeo and Juliet, the emotions of the eponymous sweethearts are rendered by the orchestra, while the chorus and soloists add further depth to the dramatic setting. Drawing on Ninth Symphony by Ludwig van Beethoven, with its combination of expanded orchestral*

forces and chorus, the composer created a new musical form – the programme symphony with choral passages – that takes the listener from lively scenes in the streets of Verona to the majestic finale in the graveyard. Among those captivated by this unique fusion of symphonic writing and theatre at its premiere was the young Richard Wagner. The work is still regarded today as one of the pinnacles of Romantic music. The performance will be led by **Charles Dutoit**, a conductor with a career spanning more than six decades whose achievements include two Grammy Awards and countless collaborations with the world's greatest orchestras. His discography consists of more than 200 critically acclaimed recordings, many of them winners of prestigious international awards. The soloists will be the tenor **Cyrille Dubois**, hailed by French and international media as one of the leading voices of his generation, the mezzo-soprano **Julie Boulianne**, known for her Mozartian roles and her new approaches to the French vocal repertoire, and the bass **Edwin Crossley-Mercer**, a frequent guest at the Berlin Philharmonie, the Vienna State Opera and the Salzburg Festival. The vocal soloists will be joined by the **Slovenian Philharmonic Orchestra**, the resident orchestra of the Ljubljana Festival, the **Kaunas State Choir** from Lithuania, acclaimed since its founding in 1969, and **Virtuosi Festival Choir**. The latter was founded by maestro Bojan Sudić.

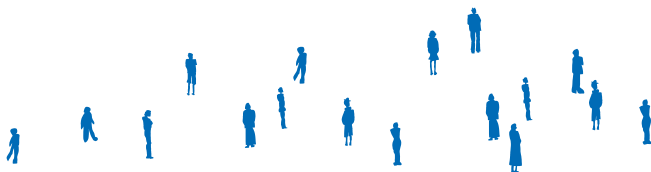
NAPOVEDNIK / TO BE ANNOUNCED

.....

MEDNARODNO KLAVIRSKO TEKMOVANJE FESTIVALA LJUBLJANA 2026 LJUBLJANA FESTIVAL INTERNATIONAL PIANO COMPETITION 2026

21. februar – 1. marec 2026
21 February – 1 March 2026

Slovenska filharmonija
in Cankarjev dom
Slovenian Philharmonic
and Cankarjev dom

Glavni sponzor
General sponsor:

Glavni sponzor zunanjega oglaševanja
General sponsor of outdoor advertising:

Glavni medijski sponzor
General media sponsor:

Sponzor 9. Zimskega festivala
Sponsor of the 9th Winter Festival:

Medijski partnerji / Media partners:

SAMOZAVESTNO.SI

Uradni prevozniki
Transport partners:

Uradna vina
Official wines:

V sodelovanju z
In collaboration with:

Orkester Slovenske filharmonije je rezidenčni orkester Festivala Ljubljana 2026. / The Slovenian Philharmonic Orchestra is the resident orchestra of the 2026 Ljubljana Festival.

Festival Ljubljana si pridržuje pravico do sprememb v programu.
The Ljubljana Festival reserves the right to alter the programme.

Izdal / Published by: **FESTIVAL LJUBLJANA**, februar / February 2026

Zanj / For the Publisher: **DARKO BRLEK**, direktor in umetniški vodja,

častni član Evropskega združenja festivalov / General and Artistic

Director, Honorary member of the European Festivals Association

Glasbeni producent / Music producer: **MATJAŽ PRAH**

Tonski mojster / Sound designer: **MITJA KRŽE**

Besedila / Texts: **IVANA MARIČIČ**

Prevod / Translation: **AMIDAS, d. o. o.**

Oblikovanje / Design: **ART DESIGN, d. o. o.**

ljubljanafestival.si

www.facebook.com/ljubljanafestival

www.instagram.com/festival_ljubljana/

www.youtube.com/user/TheFestivalLjubljana

www.linkedin.com/company/festival-ljubljana

www.tiktok.com/@ljubljanafestival